

ਨਹਮਯਾਹ

ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਇਤਹਾਸਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਾਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਗਦਾ ਲੈ ਕੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਊ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਿਚ ਅਗਰਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਜ਼ਗਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਗੂਹ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਨਾਉਣ ਤੇ ਉਹ ਰੋਏ। ਫਿਰ ਇਹ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਹੜੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਵੀ ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਨਾਲ ਢੁਕਦਾ ਨਿਰੋਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਇਸ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਪੱਖੋਂ, ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈਅ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੀਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਅੱਜ ਵੀ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਣ

ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।’’ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ (ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ – ਅਨੁਵਾਦਕ) ਦੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਤਹਾਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਹ ਲੇਖਾਂ (ਕੋਥੁਬੀਬਿ) ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਬਰਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਨਹਮਯਾਹ ਨੂੰ ਅਜ਼ਗਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਗਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੁਲ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਹੋਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ‘‘ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਅੱਜ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।’’¹ ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਐਨੀਆਂ ਕੁ ਫਰਕ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਡ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਫੇਰ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਮਿਤੀ

ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਵਿਚ (1: 1-7: 5; 12: 27-43; 13: 4-31 ਵਿਚ ‘‘ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ’’); ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਸੁਚੀਆਂ (7: 6-64; 10: 1-27; 11: 1-36; 12: 1-26) ਅਤੇ ਗਿਣਤੀਆਂ (7: 65-73); ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅੱਨਜ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਆਪਣੀ ਆਤਮਕਥਾ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਓਸੇ ਨੇ ਲਿਖੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਐੱਡ। ਚਾਰਲਸ ਫੈਂਸਮ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ।¹

1. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਅਤੇ 1 ਅਤੇ 2 ਇਤਹਾਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਅਜ਼ਰਾ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਯਹੁਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਬਾਬਲ ਦੇ ਟਾਲਮੁਡ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।²

2. ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮਤ ਦੋਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

3. ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸੰਪਾਦਕ ਇਕ ‘‘ਇਤਹਾਸਕਾਰ’’ ਸੀ। ‘‘ਅਜ਼ਰਾ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ’’ ਨਾਮਕ ਵਿਭਾਗ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਹਨ; ਇਹ ਤੱਥ ਸੰਪਾਦਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਅੱਨੱਜ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਿਖੇ, ਪਰ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦਾ ਅੰਤਮ ਸੰਪਾਦਕ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1 ਅਤੇ 2 ਇਤਹਾਸ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ 1 ਅਤੇ 2 ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੈਂਸਮ ਨੇ ਇਸ ਤੀਜੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ।³

ਹੋਰਨਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਈਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ। ਐਡਵਰਡ ਜੇ. ਯੰਗ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

ਦਲੀਲ ਇਕ/ਨਹਮਯਾਹ 12:11, 12 ਵਿਚ ‘‘ਯੱਦੂਆ’’ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਜੋਸੇਫਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੱਦੂਆ 351 ਤੋਂ 331 ਈ.ਪੂ. ਤਕ ਭਾਵ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਯਹੁਦੀਆਂ ਦਾ ਮਹਾਯਾਜਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਹਾਨ ਯੱਦੂਆ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਯਹੁਸਲਮ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।⁴ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਯੱਦੂਆ ਬਾਰੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਯੱਦੂਆ ਉਸ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਕ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੱਦੂਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਯੱਦੂਆ ਨੂੰ ਮਹਾਯਾਜਕ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਉਮਰ ਐਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਅਲਯਾਸੀਬ ਦੇ ਪੜਪੋਤੇ ਯੱਦੂਆ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। (ਨਹਮਯਾਹ 13:28 ਵਿਚ ਅਲਯਾਸੀਬ ਦੇ ਪੋਤੇ ਦੇ ਵਿਆਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।) ਜਵਾਨ ਯਾਜਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹਮਯਾਹ ਜਿਸ ਯੱਦੂਆ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਮਹਾਯਾਜਕ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜੋਸੇਫਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ।

ਦਲੀਲ ਦੋਂ/ਨਹਮਯਾਹ 12:22 ‘‘ਦਾਰਾ ਫਾਰਸੀ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਸਬੰਧ ਯੱਦੂਆ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਰਾ ਤੀਜਾ ਕੋਡੋਮੈਨਸ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (336-331 ਈ.ਪੂ.)। ਜੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਹਮਯਾਹ ਜਿਹੜਾ ਕਿ 336 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਕ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਯੱਦੂਆ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਤਾਂ ‘‘ਦਾਰਾ ਫ਼ਾਰਸੀ’’ ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦਾਰਾ ਦੂਜੇ ਨੋਬਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ 423 ਤੋਂ 404 ਈ.ਪੂ. ਤਕ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲ ਵਿਚ ਰਹੀ।

ਦਲੀਲ ਤਿੰਨ/ ਨਹਮਯਾਹ 12:26 ਅਤੇ 47 ‘‘ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਪਿਛਲੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਲੇਖਕ ਨਹਮਯਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ’’ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘‘ਯੋਧਾਕੀਮ ਦੇ ਦਿਨਾਂ’’ (12:26) ਅਤੇ ‘‘ਜ਼ਰੁਬਾਬਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ’’ (12:47) ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।⁶

ਕਈਆਂ ਲਈ, ਲੇਖਕ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ‘‘ਹਕਲਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ’’ (1:1) ਨਾਲ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਾਵ 1:1-7:5 ਵਿਚ ਨਹਮਯਾਹ ਦਾ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ‘ਚ ਵਰਣਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਉਹ ਭਾਗ ਜਿਹੜੇ ਅੱਨ੍ਯ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਨਹਮਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰ. ਕੇ. ਹੈਰਿਸਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ‘‘ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਗਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਲਿਖੀਆਂ।’’⁷

ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 432 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੋਇਆ।

ਜੇ 1 ਅਤੇ 2 ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਅਜ਼ਗਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਵੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕਿਤਾਬ ਲਗਭਗ 400 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜੇ ਅਜ਼ਗਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸੰਪਾਦਨ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

1. ਉਸਨੇ ਅਜ਼ਗਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਆਤਮਕਥਾਵਾਂ ਸਣੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।
2. ਉਸਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ।
3. ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ (ਉ) ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ; (ਅ) ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੁਰੂਆਂ; (ਅ) ਬੰਦਰੀ, ਹੈਕਲ, ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਯਾਜਕਾਈ; (ਸ) ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਿੱਟਣ ਵਾਲੇ ਮੇਲ ਜੋਲ ਤੋਂ ਬਚਣਾ; (ਹ) ਯਹੂਸਲਮ; (ਕ) ਸੱਬਤ; ਅਤੇ (ਖ) ਨੇਮ।

ਇਤਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ

ਅਸੀਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਪਸੀ ਲਗਭਗ 538 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੁਬਾਬਲ

ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਸ਼ਬੱਸਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਹੋਈ (ਅਜ਼ਰਾ 1: 1-2: 70)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਯਰੂਸਲਮ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਹੈਕਲ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਜ਼ੈਕਟ ਲਗਭਗ 516 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ।

ਦੂਜੀ ਵਾਪਸੀ ਲਗਭਗ 458 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਅਜ਼ਰਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ (ਅਜ਼ਰਾ 7: 1-8: 32)। ਅਜ਼ਰਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸ਼ਰਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਸੁਧਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਪਰ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਜਾਂ ਅਜ਼ਰਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ।

ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿਚ ਵੱਸ ਗਏ ਯਹੂਦੀ ਛਾਰਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਮਤਹਿਤ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਲਾਮ ਸਨ। ਉਹ ਗ੍ਰਾਹੀ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਯੂਸ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰੱਖਿਅਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਖਾਸਕਰ ਜਦ ਯਰੂਸਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਅਜੇ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜ ਜਾਂ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਨਹਮਯਾਹ ਛਾਰਸ ਦੇ ‘ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਾਕੀ’ ਸੀ (1: 11), ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਆਦਰ ਵਾਲਾ ਰੁਥਾ ਸੀ। ਉਹ ਛਾਰਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀਆਂ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ, ਸੂਸ਼ਨ ਵਿਚ ਹਹਿੰਦਾ ਸੀ¹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਦੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 445 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਲਗਭਗ ਯਰੂਸਲਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਛਾਰਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਾਕਮ ਬਣ ਗਿਆ (10: 1)।

ਕਿਤਾਬ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਯਰੂਸਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦੇ ਦੋ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ। 433 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਲਗਭਗ ਨਹਮਯਾਹ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਛਾਰਸੀ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਦ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰਾਨੂੰ ਬੜੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (13: 6, 7)। ਕਿਤਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹਮਯਾਹ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹਾਲਤ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਲਾਕੀ ਵਿਚ ਇੜਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਕਿਤਾਬ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ, ਦਸਵੰਧ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅੱਡ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹਮਯਾਹ

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਹਮਯਾਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸ਼ਬਦੀਅਤ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਲਈ ਉਹਦੇ ਜਨੂੰਨ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਸਮਝ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਵੀ ਉਹੀ ਤਾਰੀਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਹਮਯਾਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ, ਗੁਣੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯੋਗ ਸੀ।

ਉਦੇਸ਼

ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਇਤਹਾਸਕ, ਬਿਚਲੋਜਿਕਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਤਹਾਸਕ / ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇਕ ਆਹਿਮ ਮਕਸਦ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤੋਂ ਕਿਲੂਬੰਦੀ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਬਿਚਲੋਜਿਕਲ / ਇਕ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਉਸ ਨੇਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ ਸੀਨੈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ, ਉਸ ਦੀ ਪਰਜਾ ਸਨ। ਇਸ ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਊ ਬੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਯਹੁਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇਮ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਸਕੂਨ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਯਹੁਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇਮ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਦਿਲੇਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਹਾਰਕ / ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਯਹੁਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੇਦੀਨੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਦਾ ਤੋਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ 13: 1-31), ਚੌਕਸੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯਿਰਮਯਾਹ 31: 31-34)।

ਜ਼ੋਰ

ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੋਕਸ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ 1 ਤੋਂ 7, 445 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਪਹੁੰਚਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਤਹਸਤਾ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਵੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿਚ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹਨ (1: 1)। ਅਧਿਆਇ 8 ਤੋਂ 13 ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਸਨੋ ਯਹੁਦੀਆਂ ਦੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਊ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਜਗਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ ਬੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਨਹਮਯਾਹ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਊ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਮਿਲ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਯਹੁਦੀਆਂ ਨੇ ਬਾਹਰੀ ਦੱਬਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਨਾਹ ਵਿਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਕੁਚ 19: 1-20; 26)।

ਰੂਪਰੇਖਾ

I. ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਰਨਬੱਧਤਾ (1-7)

ਉ. ਬੁਰੀ ਬਖਰ ਲਈ ਨਹਮਯਾਹ ਦਾ ਜਵਾਬ (1: 1-11)

ਅ. ਨਹਮਯਾਹ ਦੀ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਵਾਪਸੀ (2: 1-10)

ਇ. ਨਹਮਯਾਹ ਦਾ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ (2: 11-20)

- ਸ. ਸਹਿਰਪਨਾਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ (3: 1-32)
- ਹ. ਬਾਹਰੋਂ ਨਹਮਯਾਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ (4: 1-23)
- ਕ. ਅੰਦਰੋਂ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ (5: 1-19)
- ਖ. ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਰਪਨਾਹ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ (6: 1-19)
- ਗ. ਯਰੂਸਲਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਵੱਸੋਂ (7: 1-73)

- ੱਵਿਲੋਚਨੀ ਵਿਖੇ ਸਿਰਿਉਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਵਰਚਨਬੱਧਤਾ (8-13)
- ੳ. ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਅਜ਼ਰਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ (8: 1-18)
 - 1. ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ (8: 1-12)
 - 2. ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਪਰਬ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣਾ (8: 13-18)
- ੴ. ਨੇਮ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ (9: 1-10: 39)
 - 1. ਤਿਆਰੀ: ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਗਰ ਕਰਨਾ (9: 1-5)
 - 2. ਆਪਣੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ (9: 6-38)
 - 3. ਨੇਮ ਤੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਨਾਮ (10: 1-27)
 - 4. ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ (10: 28-39)
- ੴ. ਨੇਮ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੰਡਜ਼ਾਮ (11: 1-12: 47)
 - 1. ਯਰੂਸਲਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਾਸੀ (11: 1-36)
 - 2. ਯਾਜ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਹਿਰਪਨਾਹ ਦੀ ਚੱਠ (12: 1-47)
- ਸ. ਨੇਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣਾ (13: 1-31)
 - 1. ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਗਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਂਢਿਆ ਗਿਆ (13: 1-3)
 - 2. ਨਹਮਯਾਹ ਦੇ ਸੁਧਾਰ (13: 4-31)

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

^੧ਪੀਟਰ ਸੀ. ਕ੍ਰੋਗ, ਦ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ: ਇਟਸ ਬੈਕਗ੍ਰਾਊਂਡ, ਗ੍ਰੇਥ, ਐੰਡ ਕੌਂਟੈਂਟ (ਨੈਸਵਿਲ: ਅਖਿੰਗਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1986), 249. ^੨ਐੱਫ. ਚਾਰਲਸ ਫੈਸ਼ਮ, ਦ ਬੁਰਸ ਆਫ ਅਜ਼ਰਾ ਐੰਡ ਨਹਮਯਾਹ, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੌਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਜ਼ ਪਬਲੀਸਿੰਗ ਕੰ., 1982), 1-3. ^੩ਇਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਨੇ 1 ਅਤੇ 2 ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਹਮਯਾਹ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਹਦੇ ਬਾਅਦ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। (ਟਾਲਮੁਡ ਬਾਬਾ ਬਬਰ 15 ਏ।) ^੪ਫੈਸ਼ਮ, 3. ^੫ਜੋਸੇਫਸ ਐਂਟਿਕੁਇਟੀਜ਼ 11.8.-7. ^੬ਐੱਡਵਰਡ ਜੋ. ਯੰਗ, ਐਨ ਇੰਡੋਕਲਸ਼ਨ ਟੂ ਦ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਸੰਪਾ. ਸੰਕ. (ਗ੍ਰੌਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਜ਼ ਪਬਲੀਸਿੰਗ ਕੰ., 1964), 386-87. ^੭ਆਰ. ਕੇ. ਹੈਰਿਸਨ, ਇੰਡੋਕਲਸ਼ਨ ਟੂ ਦ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੌਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਜ਼ ਪਬਲੀਸਿੰਗ ਕੰ., 1969), 1150. ^੮ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਪਰਸੇਪੁਲਿਸ, ਅਕਬੇਟਾਨਾ ਅਤੇ ਬੇਬੀਲੋਨ ਸਨੇ। (ਅਜ਼ਰਾ 6: 1, 2; ਨਹਮਯਾਹ 1: 1; ਅਸਤਰ 1: 1, 2 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।)